

*Come fuoco
che rinasce dalla cenere...*

*Jak ogień, który na nowo
rodzi się z popiołów...*

*150 lat
reaktywacji*

Rzym, 12 czerwca 2021
Okólnik nr 27/C2

2021-2022:

**Wygląda na to, że Bóg
chce nas tam... w Signa!**

Kochane Siostry i osoby w formacji

***Przyszedłem rzucić ogień na ziemię
i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął.*** (Łk 12, 49)

Wciąż żyjemy echem uwielbienia i wdzięczności przeżywanych podczas Jubileuszu 200-lecia powstania Zgromadzenia, a potem Przyłączenia do Rodziny Pasjonistowskiej; do tych obchodów dołącza się także rok jubileuszowy 100-lecia naszej obecności w Brazylii, i trwający rok jubileuszowy 300 - lecia powstania Pasjonistów, który jest dla nas ważny ze względu na charyzmatyczną więź z Rodziną Pasjonistowską.

W tym kontekście czasu łaski historia daje nam kolejną okazję do refleksji, uwielbienia i miłosierdzia.

W przyszłym roku będziemy obchodzić **150 lat rocznicę Reaktywacji Zgromadzenia** (14 września 1872-2022), w czasie której będziemy miały okazję podjąć refleksję i odkryć, jak wiele łask wylał na nas Pan przez s. Crocifissę Tognoni i s. Pię Frosali, które nie poddały się w obliczu zamknięcia wspólnoty i odważnie, ufając tylko Bogu, reaktywowały Zgromadzenie, chroniąc, pielęgnując i wcielając w nowej formie charyzmat Założycielki.

Kiedy myślimy o naszej niewiarygodnej i wspaniałej historii, naturalne jest wyznaczanie dat, celebrowanie, dziękowanie, ale myślę, że powinniśmy przede wszystkim wniknąć w cierpienie, które zraniło dusze naszych Sióstr oraz w sposób, w jaki je przyjęły i przekształciły w nowe życie. Jedynie przyswajając sobie słowa Jezusa, które wypowiedział w przededniu Męki możemy zrozumieć „milczenie Boga” we wspólnocie zamkniętej w wyniku ludzkiej ignorancji.

Aby uczcić 150 rocznicę Reaktywacji, wraz z Radą Generalną uznałyśmy za stosowne powołanie nowej komisji złożonej z sióstr z różnych kontynentów, która będzie współpracować z Zarządem Generalnym i będzie koordynowana przez s. Danielę. Komisję Jubileuszu Reaktywacji będą tworzyć:

- s. Daniela Merlo – koordynowanie i odniesienie do źródeł historycznych
- s. Ana Lucia Lievore
- s. Maria Antonella Scarpelli
- s. Ange Kalaseki
- s. Katarina Bangi
- s. Anabella Reyes i s. Maria Deogenia Erispe - odpowiedzialne za oprawę graficzną.

Komisja, w porozumieniu z Zarządem Generalnym, już przygotowała program na ten rok. Przede wszystkim s. Nanette zaprojektowała **logo** w oparciu o hasło, które możecie już zobaczyć w tym okólniku i które będzie nam towarzyszyć na wszystkich trzech etapach. Główny temat koncentruje się na biblijnej symbolice ognia: ***Jak ogień, który na nowo wylania się z popiołów...***

Logu towarzyszy krótkie wyjaśnienie, które dołączamy do tego okólnika.

Uroczyste obchody zostały podzielone na trzy etapy, poprzez które chcemy przeżyć jeszcze raz, nawet jeśli w sposób bardzo uproszczony, drogę Reaktywacji, opierając się na wypowiedziach Siostry Crocifissy, głównej bohaterki tego trudnego okresu naszej historii. Pragniemy przyswajać sobie uczucia, wiarę i odwagę jej oraz jej wiernej towarzyszki, s. Pii, i modlić się, aby pomogła nam dzisiaj przeżywać nasz czas z tą samą wiarą, z tym samym wewnętrznym ogniem, z pragnieniem wspierania Zgromadzenia i niesienia mu pomocy w jego aktualnym momencie historii.

Trzy etapy obchodów będą przebiegać w następujący sposób:

<p>1 etap: 14 września 2021-2022</p>	<p>Będzie to rok przygotowawczy, podczas którego 14 dnia każdego miesiąca będziemy wspominać wydarzenia, jakich doświadczyły s. Crocifissa i s. Pia w oczekiwaniu na Reaktywację. Będziemy przywoływać chwile, wychodząc od zamknięcia wspólnoty, w których Siostry potrafiły dostrzegać wolę Bożą w niezrozumiałych i trudnych wydarzeniach. Tematem, który nas poprowadzi, będą słowa umieszczone na tytułowej stronie okólnika, skierowane przez s. Crocifissę do s. Pii 18 marca 1867 r.: <i>Wygląda na to, że Bóg chce nas tam... w Signa!</i></p>
<p>2 etap: 14 września 2022-2023</p>	<p>Rok Jubileuszowy, w którym będziemy wielbić Boga za wielki dar Reaktywacji. W tym roku będziemy wspominać pierwsze kroki Reaktywacji. Zobaczymy, że nie były one łatwe i że Siostry musiały stawić czoła nowym wyzwaniom, szukać nowych form odkrywania i realizacji woli Bożej. Z pewnością obecność Księdza Józefa Fiammettiego była darem i najbardziej znaczącym znakiem Bożego błogosławieństwa tamtego czasu. W tym roku towarzyszyć nam będzie wypowiedź skierowana przez s. Crocifissę do syna Marii Magdaleny, Gina Capponiego, 6 kwietnia 1868 roku: <i>Jeśli Bóg mi dopomoże, jak ufam, reaktywuję Pasjonistki tak ukochane przez Założycielkę.</i></p>
<p>3 etap: 14 września 2023-2024</p>	<p>Wspomnienia tego roku będą urzeczywistniane w znaku wdzięczności, ale przede wszystkim w zaangażowaniu życia osobistego i wspólnotowego na rzecz wzrastania w naszej tożsamości jako konsekrowanych Pasjonistek i w poczuciu przynależności do Zgromadzenia. Będziemy się tego uczyć od Sióstr „pierwszej godziny Reaktywacji” po nagłej śmierci Siostry Crocifissy. Wspomagane przez ks. Józefa Fiammettiego, który z woli Bożej stał się „Ojcem”, wszystkie Siostry przeżyły tę „noc” w świetle Męki Chrystusa: <i>Pójdziemy dalej! Wiara, Męka Jezusa i do przodu!</i> Jesteśmy przekonane, że pomoże to każdej z nas stać się kobietami konsekrowanymi Pasjonistkami, powołanymi do wynagradzania za grzechy i odbudowywania dróg nadziei w dziejach świata. Zgromadzenie wciąż potrzebuje „żywych kamieni”.</p>

Te właśnie trzy wymiary będą nam towarzyszyć w te lata we wszystkich naszych inicjatywach. Przypominam też, że w sercu tych obchodów znajdują się również inne ważne daty:

- **11 listopada 2021** będziemy obchodzić 250 rocznicę urodzin Marii Magdaleny.
- **20 lipca 2022 r.** będziemy wspominać wydarzenie, które dotyczy naszej historii, a dokładnie skierowanie przez papieża Piusa VII listu zachęty do Marii Magdaleny w odpowiedzi na *Instrukcje - Rozporządzenia z 1822 r.*

Wydarzenia te zostaną włączone do obchodów, a Komisja przygotowuje odnośne materiały dla Zgromadzenia. Każdy Organ czy wspólnota może oczywiście swobodnie podejmować inne inicjatywy i dzielić się nimi. Te wskazane przez nas są wspólne dla wszystkich.

Dlatego poniżej informuję o niektórych inicjatywach, które są w przygotowaniu i wkrótce zostaną rozesłane do całego Zgromadzenia:

- Celebracja liturgiczna na 14 września 2021r., którą rozpoczniemy początek roku przygotowawczego.
- Wspólne intencje modlitewne na 14 dzień każdego miesiąca, którym towarzyszyć będą wspomnienia wydarzeń historycznych.
- Nowenna do św. Pawła od Krzyża, poprzez którą będziemy wspominać jego „czynną obecność” w naszej historii.
- Modlitwa w ramach przygotowań do wspomnienia urodzin i chrztu Marii Magdaleny (11 i 12 listopada 1771-2021) oraz rocznicy skierowania przez Papieża listu do Założycielki (20 lipca 1822-2022).
- Zostanie podjęta bardziej bezpośrednia współpraca z Prowincją Matki Bożej Bolesnej, z władzami miasta i różnymi instytucjami Signi, w sprawie inicjatyw lokalnych.

Zachęcam wszystkie Siostry i świeckich ŚWP do korzystania z piękna i głębi tych uroczystych obchodów. To nasza historia, w którą wpisuje się i w której nabiera znaczenia nasza historia osobista. To nasze DNA, nasze doświadczenie i wszystkie jesteśmy za nie odpowiedzialne. Niezbędne jest zatrzymanie, refleksja, proste dzielenie się wartościami „pasjonistowskimi” wypływającymi z wydarzeń, z które będziemy wspominać.

Historia to nie tylko pamięć o datach, historia to przeżyte doświadczenie, ofiarowane życie i jego cena. W naszej historii ważne jest uchwycenie „ognia” miłości do charyzmatu, który Siostry Reaktywacji, wspierane przez Ks. Fiammettiego, podsycały, aby przekazać go przyszłym pokoleniom, czyli nam. Siostry Reaktywacji, oprócz samego, jakże trudnego, czasu Reaktywacji, przeżyły i przyjęły trudne decyzje dotyczące ich samych, a jednocześnie potrafiły kroczyć z odwagą i wiarą w świetle milczącego i opatrnościowego działania Boga.

O to właśnie Pan prosi nas dzisiaj, w tym zawiłym dla Kościoła i ludzkości czasie. Kilkakrotnie, Papież Franciszek, przemawiając do osób zakonnych, przypominał, że wierność charyzmatowi nie polega na tym, by był on przechowywany jak cenne przedmioty w muzeum¹. Autentyczna wierność wymaga od nas raczej otwarcia się na *nowość Ducha Świętego i na nowość*, którą należy urzeczywistniać, aby powierzony nam dzisiaj dar charyzmatu był wcielany, widzialny, skuteczny dla nas i dla tych, do których jesteśmy posyłane. Oczywiście jest, że wymaga to również umiejętności umierania temu, co może dawać nam pozorne bezpieczeństwo, ale lekcja wypływająca z Reaktywacji jest właśnie taka: gdyby s. Crocifissa i s. Pia nie miały odwagi umrzeć dla przeszłości, by otworzyć się na nowość Ducha Świętego, Zgromadzenie już by nie istniało, a dzisiaj nie byłoby tutaj nas, które możemy chwalić Boga i dziękować Mu za te dzieje łaski.

Każdej z nas życzę daru nawrócenia i otwartości serca, aby ta historia łaski była nadal znakiem miłosierdzia *Ukrzyżowanego Pana i Maryi Bolesnej* dla ludzkości, do której jesteśmy posłane.

Siostrzane pozdrowienia także w imieniu Sióstr z Rady Generalnej.

Marie Dalessandro CP

s. Maria Dalessandro CP
Przełożona Generalna

¹ „Charyzmat nie jest eksponatem w muzeum, który nietknięty stoi tam w witrynie... Nie. Charyzmat trzeba otworzyć i pozwolić mu wydobyć się, aby wszedł w kontakt z rzeczywistością, z ludźmi, z ich troskami i problemami... Byłoby poważnym błędem sądzić, że charyzmat jest podtrzymywany przez skupienie się na zewnętrznych strukturach, schematach, metodach czy formach. Niech Bóg uwolnij nas od ducha funkcjonalizmu” (Papież Franciszek do uczestników Kapituły Generalnej Ojców Szentszackich)

Znaczenie hasła i logo Jubileuszu Reaktywacji

Hasło, które poprowadzi nas przez najbliższe trzy lata, koncentruje się na obrazie ognia. Słowo Boże, począwszy od Starego Testamentu, odnosi się do *ognia* nadając mu wiele różnych znaczeń. Wychodząc od *ognistego miecza archaniola Michała* stojącego na straży Edenu (por. Rdz 3, 24), możemy przywołać *ogień płonącego krzewu* kontemplowany przez Mojżesza (Wj 3,2), *stup ognia*, który prowadził lud Izraela do Ziemi Obiecanej (Wj 13,21), *płonący ogień*, który płonął z gorliwości w młodym Jeremiaszu (Jr 20,9)..., aż po *ogień Pięćdziesiątnicy* (por. Dz 2, 2-4)

Także Jezus w swoim nauczaniu posługuje się obrazem ognia i jeden raz wskazuje go jako symbol nadchodzącej Męki, jak przekazuje Łk 12, 49-50: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął. Chrzest mam przyjąć i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie!”.

W świetle gorącego pragnienia Jezusa, aby wypełnić plan Ojca, odczytujemy na nowo gorące pragnienie Siostry Crocifissy Tognoni, aby doprowadzić do końca plan reaktywacji, jak pisała do Gina, syna Marii Magdaleny, 6 kwietnia 1868 r., dwa lata po zamknięciu wspólnoty: „Jeśli pójdziesz, jak zwykle, odwiedzić doczesne szczątki mojej ukochanej i drogiej Założycielki, powiedz jej, że jeśli Bóg mi pomoże, jak ufam, reaktywuję Pasjonistki, tak przez nią ukochane”.

To właśnie ten *ogień* daje Siostrze Crocifissie siłę do stawiania czoła próbom, trudnościom i upokorzeniom, aby osiągnąć cel Reaktywacji. Pan pokazuje jej nową ziemię, do której ma się udać, Signa, i stawia obok niej siostrę Pię, wierną towarzyszkę, z którą dzieli gorącą gorliwość dla Ukrzyżowanego i dla dusz.

I tak, na najwyższym wzniesieniu Signa, Castel di Signa, prowadzone przez nią Pasjonistki zakładają swój nowy dom: Dom Macierzysty, od którego zaczyna się nowa przygoda reaktywowanych *Siostr Pasjonistek św. Pawła od Krzyża*. Płomień *memoria passionis* wyłania się z popiołów i staje się światłem, nadzieją i miłosierdziem dla świata, wielobarwnym płomieniem. ***Dziś ten ogień jest powierzony każdej z nas.***